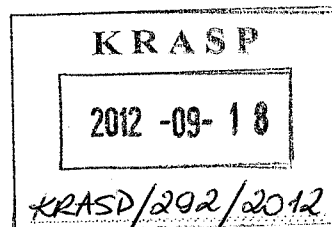

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

DPR-I-021-10(19)/JS/12

Warszawa, dnia 13 września 2012 r.

St. Pelletier / Nowak
Prof. Jurek / Sniadt
- 2 przyk. - 2012
Według rozdzielnika

Szanowne Państwo,

Uprzejmie informuję, że przekazując do uzgodnień międzyresortowych projekt ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn, zwróciłem się z prośbą o wskazanie organizacji związkowych, organizacji pracodawców lub innych organizacji reprezentujących osoby i podmioty, których projektowane zmiany mają dotyczyć, jeżeli w ocenie właściwego ministra wskazane byłoby skierowanie tego projektu do opinii także innych podmiotów, niż określone w ustawie o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego.

Odpowiadając na moją prośbę, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w piśmie z dnia 7 września br., znak: MNiSW-DP-SDL-1221-5404-8/AL/12, wskazał Państwa organizacje, jako właściwe do zaopiniowania powyższego projektu.

W związku z powyższym uprzejmie proszę o przekazanie opinii do projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn – w terminie umożliwiającym łączne rozpatrzenie wszystkich uwag partnerów społecznych zgłoszonych do tego projektu, tj. do końca września br.

zał. - projekt ustawy

MINISTER
Radosław Mleczko
PODSEKRETARZ STANU

Otrzymują:

1. Pan prof. Tadeusz Kaczorek
Przewodniczący Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów
2. Pan prof. dr hab. inż. Józef Lubacz
Przewodniczący Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego

3. Pan dr hab. Marek Rocki
Przewodniczący Polskiej Komisji Akredytacyjnej
4. Pan prof. zw. dr hab. Wiesław Banyś
Przewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich
5. Pan prof. dr hab. Waldemar Tłokiński
Przewodniczący Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich
6. Pan prof. dr hab. Andrzej Kolasa
Przewodniczący Konferencji Rektorów Publicznych Szkół Zawodowych
7. Pani Dominika Kita
Przewodnicząca Parlamentu Studentów RP
8. Pani Izabela Jędrecka
Przewodnicząca Zarządu Krajowego Niezależnego Zrzeszenia Studentów
9. Pan Patryk Stanisław
Przewodniczący Rady Naczelnej Zrzeszenia Studentów Polskich
10. Pan Robert Kiliańczyk
Przewodniczący Krajowej Reprezentacji Doktorantów
11. Pan Edward Malec
Przewodniczący Rady Krajowej Sekcji Nauki NSZZ „Solidarność”
12. Pan Janusz Rak
Prezes Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki Związku Nauczycielstwa Polskiego

Projekt z dnia
30 sierpnia 2012 r.

USTAWA

z dnia 2012 r.

o zmianie niektórych ustaw w związku z podwyższeniem wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania, którego stosunek pracy uległ rozwiązaniu w związku z osiągnięciem wieku 67 lat, może być nawiązany stosunek pracy na podstawie umowy o pracę.”;

2) w art. 23:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) po osiągnięciu przez nauczyciela wieku 67 lat;”;

b) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) z końcem roku szkolnego, w którym nauczyciel osiągnął wiek 67 lat, po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu;”;

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wiek, którego osiągnięcie powoduje rozwiązanie stosunku pracy z przyczyny określonej w ust. 1 pkt 4, dla kobiet urodzonych do dnia 30 września 1973 r. i mężczyzn urodzonych do dnia 30 września 1953 r. jest równy najniższemu wiekowi emerytalnemu określonym odpowiednio w art. 24 ust. 1a pkt 61-84, art. 24 ust. 1b i art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.³⁾).”.

Art. 2. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.⁴⁾) w art. 13 w ust. 1 uchyla się pkt 5.

Art. 3. W ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613, z późn. zm.⁵⁾) w art. 18a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) osób, które osiągnęły wiek emerytalny, prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe – z tytułu posiadania jednego psa;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 214, z późn. zm.⁶⁾) w art. 42a:

- 1) w ust. 1 uchyla się pkt 1;
- 2) w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 5. W ustawie z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2012 r. poz. 82) w art. 93 w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 6. W ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz. U. z 2011 r. Nr 7, poz. 29 i Nr 117, poz. 676) w art. 25 w ust. 3a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.⁷⁾), zwanej dalej „ustawą o emeryturach i rentach z FUS”, lub ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.⁸⁾), który osiągnął wiek emerytalny, o którym mowa w art. 24 ust. 1a i 1b oraz w art. 27 ust. 2 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 oraz z 2012 r. poz. 759) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 15a:
 - a) w ust. 1 uchyla się pkt 3,
 - b) uchyla się ust. 4;
- 2) w art. 32b w ust. 1 uchyla się pkt 3.

Art. 8. W ustawie z dnia 30 czerwca 2000 r. - Prawo własności przemysłowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117, z późn. zm.⁹⁾) w art. 274:

- 1) w ust. 2 uchyla się pkt 4;
- 2) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Odwołanie eksperta ze stanowiska w przypadkach, o których mowa w ust. 1 oraz ust. 2 pkt 2 i 3, a także w razie złożenia przez eksperta oświadczenia o rezygnacji ze

stanowiska jest równoznaczne, z zastrzeżeniem ust. 11, z wypowiedzeniem umowy o pracę lub jej rozwiązaniem za porozumieniem stron.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 100 § 4a i 4b otrzymują brzmienie:

„§ 4a. W przypadku, o którym mowa w § 1, sędzia w stanie spoczynku otrzymuje jednorazową odprawę z chwilą osiągnięcia wieku 67 lat albo wieku, o którym mowa w art. 69 § 1a.

§ 4b. Sędziemu, który powrócił na stanowisko poprzednio zajmowane albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu w trybie art. 74 § 1a, w razie przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością odprawy wyliczonej na dzień przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku a wysokością odprawy wypłaconej. W przypadku, o którym mowa w § 1, odprawa przysługuje z chwilą osiągnięcia wieku 67 lat albo wieku, o którym mowa w art. 69 § 1a.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.¹¹⁾) w art. 27 w ust. 1 uchyla się pkt 4.

Art. 11. W ustawie z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.¹²⁾) w art. 88:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kierownikiem apteki może być farmaceuta, o którym mowa w ust. 1, który ma co najmniej 5-letni staż pracy w aptece lub 3-letni staż pracy w aptece, w przypadku gdy posiada specjalizację z zakresu farmacji aptecznej.”;

2) ust. 3 uchyla się.

Art. 12. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. z 2009 r. Nr 217, poz. 1689, z późn. zm.¹³⁾) w art. 228 w § 2 uchyla się pkt 5.

Art. 13. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362, z późn. zm.¹⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) niezdolność do pracy z tytułu wieku – osiągnięcie wieku emerytalnego określonego w art. 24 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.¹⁵⁾);”;

2) w art. 42:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Składka na ubezpieczenia emerytalne i rentowe w wysokości określonej przepisami o systemie ubezpieczeń społecznych jest opłacana przez okres sprawowania opieki, nie dłużej jednak niż przez okres niezbędny do uzyskania 25-letniego okresu ubezpieczenia (składkowego i nieskładkowego), z zastrzeżeniem art. 87 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Składka na ubezpieczenia emerytalne i rentowe nie przysługuje osobie, która w dniu złożenia wniosku o przyznanie świadczenia:

- 1) ukończyła 50 lat i nie posiada okresu ubezpieczenia (składkowego i nieskładkowego) wynoszącego co najmniej 10 lat;
- 2) posiada okres ubezpieczenia (składkowy i nieskładkowy) wynoszący 25 lat, z zastrzeżeniem art. 87 ust. 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 169, poz. 1417, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 52 w ust. 4 uchyla się pkt 1.

Art. 15. W ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 i 742) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 127 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on sześćdziesiąty piąty rok życia, jeżeli nabył prawo do emerytury. Jeżeli z ukończeniem sześćdziesiątego piątego roku życia osoba ta nie nabyła prawa do emerytury, wygaśnięcie stosunku pracy następuje z końcem roku akademickiego, w którym nabyła to prawo, nie później jednak niż z końcem roku akademickiego, w którym ukończyła sześćdziesiąty siódmy rok życia.

Stosunek pracy mianowanego nauczyciela posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia.”;

2) w art. 138 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Mianowany nauczyciel akademicki przechodzący na emeryturę w związku z osiągnięciem 67. roku życia nie może zostać ponownie mianowany.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2012 r. poz. 404 i 769) w art. 62 w ust. 1 uchyla się pkt 7.

Art. 17. W ustawie z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 71 w ust. 2 uchyla się pkt 1.

Art. 18. W ustawie z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 84, poz. 455 i Nr 112, poz. 654) w art. 22 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku docenta, na podstawie mianowania na czas nieokreślony albo umowy o pracę na czas nieokreślony, pozostaje na tym stanowisku, jednak nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym ukończyła ona sześćdziesiąty piąty rok życia, jeżeli nabyła prawo do emerytury. Jeżeli z ukończeniem sześćdziesiątego piątego roku życia osoba zajmująca stanowisko docenta nie nabyła prawa do emerytury, wygaśnięcie stosunku pracy następuje z końcem roku akademickiego, w którym nabyła to prawo, nie później jednak niż z końcem roku akademickiego, w którym ukończyła sześćdziesiąty siódmy rok życia.”.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

¹⁷⁾Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, ustawę z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, ustawę z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, ustawę z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej, ustawę z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli, ustawę z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, ustawę z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawę z dnia

27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych, ustawę z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne, ustawę z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa, ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy, ustawę z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej, ustawę z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

- ²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 17, poz. 95, Nr 80, poz. 542, Nr 102, poz. 689, Nr 158, poz. 1103, Nr 176, poz. 1238, Nr 191, poz. 1369 i Nr 247, poz. 1821, z 2008 r. Nr 145, poz. 917 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 1, poz. 1, Nr 56, poz. 458, Nr 67, poz. 572, Nr 97, poz. 800, Nr 213, poz. 1650 i Nr 219, poz. 1706, z 2011 r. Nr 149, poz. 887 i Nr 205, poz. 1206 oraz z 2012 r. poz. 908.
- ³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118, 251, 637 i 664.
- ⁴⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 98, poz. 1071, Nr 123, poz. 1353 i Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 1, poz. 18, Nr 153, poz. 1271 i Nr 240, poz. 2052, z 2005 r. Nr 10, poz. 71 i Nr 169, poz. 1417, z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 170, poz. 1218, Nr 218, poz. 1592 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 89, poz. 589, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 i Nr 227, poz. 1505, z 2010 r. Nr 165, poz. 1118, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1494 oraz z 2011 r. Nr 82, poz. 451 i Nr 201, poz. 1183.
- ⁵⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 96, poz. 620, Nr 225, poz. 1461 i Nr 226, poz. 1475 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 584, Nr 112, poz. 654, Nr 171, poz. 1016 i Nr 232, poz. 1378.
- ⁶⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 53, poz. 273, Nr 230, poz. 1371 i Nr 240, poz. 1439 oraz z 2012 r. poz. 362.
- ⁷⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118, 251, 637 i 664.
- ⁸⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 67, poz. 411, Nr 70, poz. 416, Nr 180, poz. 1112, Nr 227, poz. 1505, Nr 228, poz. 1507 i Nr 237, poz. 1654 i 1656, z 2009 r. Nr 69, poz. 595, Nr 79, poz. 667 i Nr 97, poz. 800, z 2011 r. Nr 106, poz. 622, Nr 149, poz. 887, Nr 232, poz. 1378 i Nr 233, poz. 1382 oraz z 2012 r. poz. 637.
- ⁹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 33, poz. 286, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, Nr 163, poz. 1362 i Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i 1218 i Nr 208, poz. 1539, z 2007 r. Nr 99, poz. 662 i Nr 136, poz. 958, z 2008 r. Nr 180, poz. 1113, Nr 216, poz. 1368 i Nr 227, poz. 1505 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.
- ¹⁰⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, Nr 213, poz. 1802 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 188, poz. 1838 i Nr 228, poz. 2256, z 2004 r. Nr 34, poz. 304, Nr 130, poz. 1376, Nr 185, poz. 1907 i Nr 273, poz. 2702 i 2703, z 2005 r. Nr 13, poz. 98, Nr 131, poz. 1102, Nr 167, poz. 1398, Nr 169, poz. 1410, 1413 i 1417, Nr 178, poz. 1479 i Nr 249, poz. 2104, z 2006 r. Nr 144, poz. 1044 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, Nr 64, poz. 433, Nr 73, poz. 484, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 136, poz. 959, Nr 138, poz. 976, Nr 204, poz. 1482 i Nr 230, poz. 1698, z 2008 r. Nr 223, poz. 1457, Nr 228, poz. 1507 i Nr 234, poz. 1571, z 2009 r. Nr 1, poz. 4, Nr 9, poz. 57, Nr 26, poz. 156 i 157, Nr 56, poz. 459, Nr 157, poz. 1241, Nr 178, poz. 1375, Nr 219, poz. 1706 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 182, poz. 1228 i Nr 205, poz. 1364, z 2011 r. Nr 109, poz. 627, Nr 126, poz. 714 i Nr 203, poz. 1192 oraz z 2012 r. poz. 672.
- ¹¹⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1787, z 2002 r. Nr 153, poz. 1271 i Nr 213, poz. 1802, z 2003 r. Nr 228, poz. 2256, z 2005 r. Nr 169, poz. 1410 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.
- ¹²⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 227, poz. 1505 i Nr 234, poz. 1570, z 2009 r. Nr 18, poz. 97, Nr 31, poz. 206, Nr 92, poz. 753, Nr 95, poz. 788 i Nr 98, poz. 817, z 2010 r. Nr 78, poz. 513 i Nr 107, poz. 679 oraz z 2011 r. Nr 63, poz. 322, Nr 82, poz. 451, Nr 106, poz. 622, Nr 112, poz. 654, Nr 113, poz. 657 i Nr 122, poz. 696.
- ¹³⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 127, poz. 857 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432 i Nr 228, poz. 1368.
- ¹⁴⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 65, poz. 554, Nr 157, poz. 1241, Nr 202, poz. 1551, Nr 219, poz. 1706 i Nr 221, poz. 1738, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 40, poz. 229, Nr 81, poz. 527 i Nr 125, poz. 842, z 2011 r. Nr 81, poz. 440, Nr 106, poz. 622 i Nr 149, poz. 887 oraz z 2012 r. poz. 579.

- ¹⁵⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118, 251, 637 i 664.
- ¹⁶⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 264, poz. 2205, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 218, poz. 1592, z 2007 r. Nr 25, poz. 162, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 26, poz. 156, Nr 79, poz. 660 i Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228.
- ¹⁷⁾Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2009 r. Nr 157, poz. 1241 i Nr 219, poz. 1706 oraz z 2011 r. Nr 82, poz. 451, Nr 185, poz. 1092 i Nr 201, poz. 1183.

Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym

DYREKTOR
Departamentu Prawnego
Magdalena Fabisiak

UZASADNIENIE

W dniu 11 maja 2012 r. uchwalona została ustawa o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 637). Ustawa ta wprowadziła rozwiązania polegające na stopniowym podwyższaniu wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn do jednakowego poziomu 67 lat. Podwyższanie wieku emerytalnego będzie procesem stopniowym i rozłożonym w długim okresie czasu. W przypadku kobiet docelowy wiek zostanie osiągnięty w 2040 r., a więc po dwudziestu ośmiu latach od rozpoczęcia jego podnoszenia o siedem lat (z 60 lat do 67 lat), a w przypadku mężczyzn - podnoszenie wieku o dwa lata (z 65 lat do 67 lat) trwać będzie osiem lat. Ustawa ta wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2013 r.

Wprowadzenie zmian w zakresie wieku emerytalnego wymaga odpowiedniego dostosowania regulacji prawnych nawiązujących do wysokości wieku emerytalnego, a regulacje te powinny wejść w życie jednocześnie ze zmianami w powszechnym systemie emerytalnym. Powołana wyżej ustawa z dnia 11 maja 2012 r. nie zawiera zmian we wszystkich ustawach, które powinny być wprowadzone w związku z podwyższeniem i zrównaniem wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn. Jednakże już na etapie prac legislacyjnych nad tą ustawą podjęta została decyzja, że w związku z podwyższeniem i zrównaniem wieku emerytalnego, Rada Ministrów dokona niezbędnego przeglądu regulacji prawnych związanych z faktem osiągnięcia przez ich adresatów wieku 60 lub 65 lat (tj. zbliżonego do obecnego wieku emerytalnego). Analiza systemu przepisów łączących się z wiekiem emerytalnym miała obejmować następujące grupy przepisów:

- 1) przepisy, których bezwzględnym skutkiem jest rozwiązanie stosunku pracy lub utrata możliwości zajmowania dotychczasowego stanowiska,
- 2) regulacje odnoszące się do wieku jako wyznacznika uprawnień do wykonywania określonych czynności zawodowych,
- 3) normy przyznające prawa do zabezpieczenia społecznego w związku z faktem ukończenia wieku 60 lub 65 lat,
- 4) przepisy uprawniające pracodawcę do wcześniejszego rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem z osiągnięciem przez niego wieku 60 lub 65 lat.

Niniejszy projekt ustawy jest wynikiem dokonanego przeglądu ustawodawstwa we wskazanym wyżej zakresie. A zatem podstawową przesłanką opracowania niniejszego projektu jest dokonanie – w oparciu o przegląd regulacji prawnych w zakresie powiązania rozwiązań w nich zawartych z progami wiekowymi – zmian mających na celu uzyskanie spójności systemu prawnego regulującego od dnia 1 stycznia 2013 r. zasady wydłużania i zrównania wieku emerytalnego kobiet i mężczyzn.

Podstawowe zmiany proponowane do wprowadzenia niniejszą ustawą mają polegać na wyeliminowaniu z systemu prawnego tych rozwiązań, które nakazują, bądź dopuszczają rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem tylko z tego powodu, że osiągnął on wiek emerytalny. Jako zasadę przyjęto, iż przepisy przewidujące możliwość zwolnienia z pracy pracownika wraz z osiągnięciem przez niego określonego wieku (najczęściej wieku 60 i 65 lat) powinny być uchylone.

Należy podkreślić, że w myśl art. 32 ust. 2 Konstytucji RP nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiejkolwiek przyczyny. Zakaz dyskryminacji obowiązuje także w prawie pracy. Z przepisów Kodeksu pracy – stosowanych do zdecydowanej większości pracowników w Polsce – wynika, że jakakolwiek dyskryminacja w zatrudnieniu, bezpośrednia lub pośrednia, w szczególności m.in. ze względu na płeć i wiek jest niedopuszczalna (art. 11³ k.p.). Pracownicy powinni być równo traktowani w zakresie nawiązania i rozwiązania stosunku pracy, warunków zatrudnienia, awansowania oraz dostępu do szkolenia w celu podnoszenia kwalifikacji zawodowych, w szczególności bez względu m.in. na płeć i wiek. Równe traktowanie w zatrudnieniu oznacza niedyskryminowanie w jakikolwiek sposób, bezpośrednio lub pośrednio, z określonych wyżej przyczyn (art. 18^{3a} § 1 i 2 k.p.). W świetle powszechnie obowiązujących przepisów Kodeksu pracy wiek nie może być jedynym powodem zwolnienia pracownika z pracy. Jak wynika z ugruntowanego orzecznictwa sądowego, osiągnięcie wieku emerytalnego i nabycie prawa do emerytury nie może stanowić wyłącznej przyczyny wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę (m.in. uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 21 stycznia 2009 r., sygn. akt II PZP 13/08, OSNP 2009/19-20/248 oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 2012 r., sygn. akt II PK 104/11, LEX nr 1162675).

Zmiany projektowane niniejszą ustawą w zakresie, o którym mowa, dotyczą przepisów pragmatyk zawodowych, które z natury w odmienny sposób określają katalog praw i obowiązków pracowniczych pewnych kategorii pracowników. Jednakże skoro zmiany w systemie ubezpieczeń społecznych zmierzają do zrównania uprawnień emerytalnych wszystkich ubezpieczonych i jednocześnie do wydłużenia okresu aktywności zawodowej (m.in. z uwagi na stałe wydłużanie się okresu życia), zasadne jest także dążenie do zrównania uprawnień w zakresie możliwości pozostawania w zatrudnieniu wszystkich osób pozostających w stosunku pracy, a zatem także tych osób, których prawa i obowiązki regulują w szczególności przepisy pragmatyk zawodowych. W aktualnym stanie prawnym wiele z tych pragmatyk zawiera rozwiązania prawne, pozwalające na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, który osiągnął (wynikający z obecnych przepisów) wiek emerytalny, uniemożliwiając tym samym tym osobom kontynuowanie kariery zawodowej. Taki stan rzeczy w sytuacji, gdy wzrasta długość oraz standard życia, a także gdy następuje ciągły rozwój technologiczny, poprawiający warunki pracy - jest niejednokrotnie postrzegany przez

zainteresowanych kontynuowaniem kariery zawodowej jako dyskryminacja ze względu na wiek.

W tym aspekcie należy zwrócić uwagę na to, iż ogólne ramy dla walki z dyskryminacją ze względu na wiek wyznacza dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy. Mając na względzie postanowienia tej dyrektywy, należy stwierdzić, że utrzymanie w przepisach pragmatycznych regulacji zezwalającej na rozwiązanie stosunku pracy jedynie z tego powodu, że pracownik osiągnął wiek 67 lat jest możliwe tylko wówczas, jeżeli jest to obiektywnie i racjonalnie uzasadnione zgodnym z przepisami celem dotyczącym polityki zatrudnienia i rynku pracy i jeżeli stanowi to właściwy i konieczny środek do realizacji powyższego celu.

W związku z powyższym, niniejszy projekt przewiduje zachowanie obecnych regulacji - skorygowanych w zakresie nowego wieku emerytalnego - tylko w wyjątkowych sytuacjach, m.in. gdy jest to uzasadnione w świetle postanowień tej dyrektywy. Niemniej jednak jako zasadę przyjęto uchylenie regulacji pozwalających na zwolnienie pracownika z pracy tylko i wyłącznie ze względu na osiągnięcie przez niego wieku emerytalnego – mając na względzie, że dotyczy to pragmatyk zawodowych, ale jednocześnie uznając, że dalsze utrzymywanie odrębności w tym zakresie - w stosunku do regulacji obowiązujących ogół pracowników - nie znajduje uzasadnienia.

Pozostałe projektowane przepisy dotyczą zmian w przepisach innych ustaw niż pragmatyki służbowe. Mają one na celu zapewnienie spójności systemu prawnego w zakresie uprawnień związanych z osiągnięciem wieku emerytalnego. Ze względu na to, iż przepisy tych ustaw przyznając pewne uprawnienia, wiążą je nie z pojęciem „wieku emerytalnego”, ale określają konkretny wiek, z którym te uprawnienia się wiążą (jest to obecny powszechny wiek emerytalny, tj. 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn), konieczna jest korekta tych przepisów. Polega ona na dostosowaniu brzmienia tych przepisów do nowych regulacji odnoszących się do wieku emerytalnego, wprowadzonych ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.

(1) Zmiany mające na celu uchylenie przepisów pozwalających na rozwiązanie stosunku pracy z powodu osiągnięcia wieku emerytalnego

Zmiany przewidziane w art. 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16 i 17 projektowanej ustawy polegają na uchyleniu przepisów przewidujących obowiązek albo możliwość rozwiązania stosunku pracy z pracownikiem tylko z tego powodu, że osiągnął on wiek emerytalny i okres zatrudnienia umożliwia mu nabycie uprawnień emerytalnych. Skutkiem tych zmian będzie brak możliwości rozwiązania stosunku pracy z pracownikami w razie osiągnięcia przez nich

wieku emerytalnego. Natomiast pragmatyki służbowe zawierają zwykle obszerne katalogi przypadków uzasadniających rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, zatem zwolnienie pracownika z pracy będzie nadal możliwe na podstawie tych przepisów, których nie dotyczą zmiany projektowane niniejszą ustawą.

Zmiany w tym zakresie polegają na uchyleniu następujących przepisów:

- 1) pkt 5 w ust. 1 art. 13 **ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych** (projektowany art. 2 ustawy) – przewidującego, że rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem państwowym mianowanym może nastąpić w drodze wypowiedzenia w razie osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia urzędnikowi państwowemu mianowanemu uzyskanie prawa do emerytury.
Tym samym rozwiązanie stosunku pracy z takim urzędnikiem będzie nadal dopuszczalne w sytuacjach wskazanych w pkt 1 – 4 w ust. 1 art. 13, a także w art. 14 i 15 tej ustawy;
- 2) pkt 1 w ust. 1 oraz pkt 1 w ust. 2 art. 42a **ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej** (projektowany art. 4 ustawy) – przepisy te przewidują, że Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej może odwołać inspektora z zajmowanego stanowiska w przypadku osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury (art. 42a ust. 1 pkt 1).
Uchylenie tego przepisu spowoduje, że Generalny Inspektor Kontroli Skarbowej będzie mógł nadal odwołać inspektora w przypadkach wskazanych w pkt 2 – 4 w ust. 1 art. 42 a ustawy, ponadto inspektor będzie odwołany w razie zaistnienia przyczyn określonych w art. 42 ust. 1 tej ustawy.
Skutkiem uchylenia tego przepisu bezprzedmiotowy stanie się pkt 1 w ust. 2 art. 42a ustawy (odsyłający do art. 42 ust. 2 ustawy, określającego skutki odwołania inspektora ze względu na osiągnięcie wieku 65 lat). Także ten przepis proponuje się uchylić;
- 3) pkt 1 w ust. 2 art. 93 **ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli** (projektowany art. 5 ustawy) – przewidującego, że stosunek pracy z mianowanym kontrolerem można rozwiązać za wypowiedzeniem w razie osiągnięcia wieku 65 lat i stażu pracy wymaganego do nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.
Skutkiem tego stosunek pracy z pracownikiem mianowanym NIK będzie nadal rozwiązywany w przypadkach, o których mowa w ust. 1 art. 93, a ponadto stosunek pracy z mianowanym kontrolerem będzie można rozwiązać za wypowiedzeniem tylko w przypadku, o którym mowa w art. 93 ust. 2 pkt 2 tej ustawy;
- 4) pkt 3 w ust. 1 oraz ust. 4 art. 15, a także pkt 3 w ust. 1 art. 32b **ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji** (projektowany art. 7 ustawy)

- przepis ten przewiduje, że Minister Sprawiedliwości odwołuje komornika z zajmowanego stanowiska, jeżeli komornik ukończył 65 rok życia.

Uchylenie tego przepisu spowoduje, że Minister Sprawiedliwości będzie odwoływał komornika w razie zaistnienia tylko pozostałych okoliczności określonych w pkt 1 – 2 oraz w pkt 4 – 9 w ust. 1 art. 15a, a ponadto będzie go mógł odwołać w przypadku, o którym mowa w ust. 2 art. 15a.

W związku z uchyleniem pkt 3 w ust. 1 art. 15 bezprzedmiotowy będzie ust. 4 tego artykułu, z którego wynika, że komornik odwołany z powodu osiągnięcia 65 roku życia pełni swoje obowiązki do czasu wyznaczenia zastępcy komornika. Zatem także ten przepis wymaga uchylenia.

Ponadto proponuje się uchylenie pkt 3 w ust. 1 art. 32 b tej ustawy, przewidującego, że prezes sądu apelacyjnego odwołuje asesora komorniczego z zajmowanego stanowiska, jeżeli asesor komorniczy ukończył 65 rok życia. Skutkiem tego asesor będzie odwoływany tylko w przypadku zaistnienia okoliczności, o których mowa w pkt 1 – 2 oraz 4 – 7 ust. 1 w art. 32b tej ustawy;

- 5) pkt 4 w ust. 2 art. 274 **ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. – Prawo własności przemysłowej** (projektowany art. 8 ustawy) – przewidującego, że Prezes Urzędu Patentowego może odwołać eksperta ze stanowiska w razie osiągnięcia przez eksperta, z zastrzeżeniem ust. 9 zdanie drugie, wieku emerytalnego, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury z osiągnięciem tego wieku.

Ekspert nadal natomiast będzie mógł być odwołany w przypadkach, o których mowa w art. 274 ust. 2 pkt 1-3 oraz 5 - 6 tej ustawy, a ponadto będzie odwoływany w przypadku, o którym mowa w art. 274 ust. 1 tej ustawy.

Skutkiem tej zmiany będzie także nadanie nowego brzmienia ust. 9 art. 274, uwzględniającego uchylenie pkt 4 w ust. 2 (w szczególności będzie to skreślenie zdania drugiego tego przepisu, z którego wynika obecnie, że w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 4, odwołanie eksperta ze stanowiska przed osiągnięciem wieku 65 lat może nastąpić tylko za jego zgodą);

- 6) pkt 4 w ust. 1 art. 27 **ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych** (projektowany art. 10 ustawy) – przewidującego, że rozwiązanie stosunku pracy z kuratorem zawodowym może nastąpić, w drodze wypowiedzenia, w razie nabycia prawa do emerytury.

Rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie z kuratorem nadal natomiast będzie możliwe w przypadkach, o których mowa w pkt 1 – 3 ust. 1 art. 27 tej ustawy. Ponadto nie ulegnie zmianie katalog przyczyn, z powodu których stosunek pracy z kuratorem ulega z mocy prawa rozwiązaniu z jego winy bez wypowiedzenia,

zawarty w art. 32 ust. 1 ustawy; nadal także rozwiązanie stosunku pracy z kuratorem bez wypowiedzenia będzie mogło mieć miejsce na podstawie art. 32 ust. 2 tej ustawy;

- 7) pkt 5 w § 2 art. 228 **ustawy z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski** (projektowany art. 12 ustawy) – przewidującego, że dyrektor urzędu morskiego skreśla pilota z listy pilotów w razie ukończenia przez pilota 65 roku życia.

Nadal zatem dyrektor urzędu morskiego będzie skreślał pilota z listy pilotów w razie zajścia jednej z okoliczności wymienionych w pkt 1 – 4 w § 2 art. 228 Kodeksu morskiego;

- 8) pkt 1 w ust. 4 art. 52 **ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa** (projektowany art. 14 ustawy) - przewidującego, że rozwiązanie stosunku pracy z radcą może nastąpić z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia w razie osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia nabycie prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, chyba że Prezes Prokuraturii Generalnej, na pisemny wniosek radcy, wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska służbowego, nie dłużej niż do ukończenia 70. roku życia.

Tym samym stosunek pracy z radcą będzie mógł być nadal rozwiązany za wypowiedzeniem w przypadku, o którym mowa w pkt 2 w ust. 4 art. 52, a ponadto stosunek pracy radcy będzie rozwiązywany w przypadkach, o których mowa w art. 52 ust. 1 i 3 oraz będzie mógł być rozwiązany w przypadku, o którym mowa w ust. 2 art. 52 tej ustawy;

- 9) pkt 7 w ust. 1 art. 62 **ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy** (projektowany art. 16 ustawy) – przewidującego, że rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem mianowanym wykonującym czynności kontrolne może nastąpić w drodze wypowiedzenia w razie osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury.

Nadal natomiast rozwiązanie stosunku pracy będzie mogło nastąpić w pozostałych przypadkach, o których mowa w pkt 1 – 6 w ust. 1 art. 62 tej ustawy;

- 10) pkt 1 w ust. 2 art. 71 **ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej** (projektowany art. 17 ustawy) - przewidującego, że rozwiązanie stosunku pracy z urzędnikiem służby cywilnej może nastąpić, z zachowaniem trzymiesięcznego okresu wypowiedzenia, w razie osiągnięcia wieku 65 lat, jeżeli okres zatrudnienia umożliwia mu uzyskanie prawa do emerytury.

Tym samym stosunek pracy z urzędnikiem służby cywilnej nadal będzie rozwiązywany z zachowaniem okresu wypowiedzenia w przypadkach, o których mowa w ust. 1 art. 71, a ponadto stosunek pracy z urzędnikiem będzie można

rozwiązać za wypowiedzeniem tylko w przypadku, o których mowa w art. 71 ust. 2 pkt 2 tej ustawy. Stosunek pracy będzie mógł także być nadal rozwiązany bez wypowiedzenia w przypadkach, o których mowa w ust. 3 i 7 art. 71 tej ustawy.

W tym zakresie proponuje się ponadto zmianę brzmienia ust. 2 i uchylenie ust. 3 w art. 88 ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (projektowany art. 11 ustawy). Z przepisu ust. 2 art. 88 tej ustawy wynika, iż kierownikiem apteki może być farmaceuta, który nie przekroczył 65 roku życia i ma co najmniej 5-letni staż pracy w aptece lub 3-letni staż pracy w aptece, w przypadku gdy posiada specjalizację z zakresu farmacji aptecznej. Proponuje się wyeliminowanie z tego przepisu kryterium wieku i pozostawienie jedynie kryterium stażu pracy.

Skutkiem tego będzie także uchylenie ust. 3 art. 88 przewidującego, że za zgodą wojewódzkiego inspektora farmaceutycznego wydaną na wniosek zainteresowanego po zasięgnięciu opinii okręgowej izby aptekarskiej prowadzącemu aptekę, który ukończył 65 lat, okres, o którym mowa w ust. 2, może być przedłużony do 70 roku życia. Po zmianie brzmienia ust. 2 przepis ten będzie bowiem bezprzedmiotowy).

(2) Zachowanie w mocy przepisów pozwalających na rozwiązanie stosunku pracy ze względu na osiągnięcie wieku emerytalnego

Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy reguluje możliwe odstępstwa od zakazu dyskryminacji ze względu na wiek. Zgodnie z art. 6 ust. 1 tej dyrektywy Państwa członkowskie mogą uznać, że odmienne traktowanie ze względu na wiek nie stanowi dyskryminacji, jeżeli w ramach prawa krajowego zostanie to obiektywnie i racjonalnie uzasadnione zgodnym z przepisami celem, w szczególności celem polityki zatrudnienia, rynku pracy i kształcenia zawodowego, i jeżeli środki mające służyć realizacji tego celu są właściwe i konieczne. Takie odmienne traktowanie może polegać m.in. na wprowadzeniu specjalnych warunków dostępu do zatrudnienia i kształcenia zawodowego, zatrudnienia i pracy, włącznie z warunkami zwalniania i wynagradzania, dla ludzi młodych, pracowników starszych i osób mających na utrzymaniu inne osoby, w celu wspierania ich integracji zawodowej lub zapewnienia im ochrony.

Na tle tego przepisu istnieje już pokaźne orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE. W tym kontekście warto zwrócić uwagę na jedno z ostatnich orzeczeń dotyczące możliwego wyłączenia od zakazu dyskryminacji ze względu na wiek w sprawie C-141/11 *Hörnfeldt*. Trybunał orzekł, że art. 6 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2000/78/WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zezwala pracodawcy na rozwiązanie umowy o pracę pracownika jedynie z tego powodu, że pracownik ten ukończył 67 lat i nie uwzględniła wysokości emerytury, którą zainteresowany będzie

otrzymywał, jeżeli jest on obiektywnie i racjonalnie uzasadniony zgodnym z przepisami celem odnoszącym się do polityki zatrudnienia i rynku pracy i jeżeli stanowi właściwy i konieczny środek dla realizacji tego celu. W samym orzeczeniu Trybunał odniósł się także do swoich wcześniejszych wyroków: w sprawie C-45/09 *Rosenbladt*, w którym uznał, że automatyczne rozwiązywanie umów o pracę z pracownikami, którzy spełniają przesłanki wieku i zgromadzonych składek celem korzystania ze swoich uprawnień emerytalnych, stanowi od wielu lat część prawa pracy wielu państw członkowskich i jest w powszechnym użyciu w stosunkach pracy. Mechanizm ten opiera się na równowadze pomiędzy względami natury politycznej, ekonomicznej, socjalnej, demograficznej lub budżetowej oraz na wyborze, jakiego trzeba dokonać między przedłużaniem aktywności zawodowej pracowników lub przeciwnie, zapewnieniem im prawa do wcześniejszej emerytury (pkt 44 wyroku).

Trybunał podkreślił także, że zgodnie z orzecznictwem, wspieranie zatrudnienia bez wątplenia stanowi zgodny z prawem cel prowadzonej przez państwa członkowskie polityki społecznej oraz zatrudnienia, w szczególności gdy chodzi o ułatwienie osobom młodym dostępu do wykonywania określonego zawodu. Zdaniem Trybunału „dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, a w szczególności jej art. 6 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że nie zakazuje ona przepisów krajowych, (...), zgodnie z którymi profesorowie uniwersyteccy przechodzą obowiązkowo na emeryturę z chwilą ukończenia 68 roku życia, zaś kontynuacja ich działalności zawodowej po ukończeniu 65 roku życia możliwa jest jedynie w oparciu o umowy na czas określony, które mogą być ponownie zawierane jedynie dwukrotnie, pod warunkiem wszak, że przepisy te realizują zgodny z prawem cel w szczególności w zakresie polityki zatrudnienia i rynku pracy, taki jak wdrożenie wysokiej jakości nauczania oraz optymalny międzypokoleniowy rozdział stanowisk profesorskich, a także pod warunkiem, że przepisy te pozwalają na osiągnięcie tego celu za pomocą właściwych i koniecznych środków.” (wyrok w połączonych sprawach C-250/09 i C-268/09 *Georgiev*).

W związku z powyższym i mając na względzie uzasadnienie do utrzymania wieku emerytalnego jako samodzielnej przesłanki rozwiązania umowy o pracę proponuje się w projektowanym art. 1 (dotyczącym zmian w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela) oraz w projektowanych art. 15 i 18 (dotyczących zmian w ustawie z dnia 27 lipca 2005 - Prawo o szkolnictwie wyższym) zmiany polegające na dostosowaniu obecnych regulacji art. 23 ustawy - Karta Nauczyciela oraz 127 i 138 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, a także art. 22 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw - do nowych regulacji w zakresie wieku emerytalnego, wprowadzonych ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych

innych ustaw.

Propozycje zmian w przepisach ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (projektowany art. 1 ustawy)

W przepisach ustawy – Karta Nauczyciela proponuje się wprowadzenie następujących zmian:

- 1) wprowadzenie nowego przepisu do art. 10 ustawy – przepis ten przewidywałby, iż z nauczycielem, którego stosunek pracy uległ rozwiązaniu w związku z osiągnięciem wieku 67 lat może być nawiązany stosunek pracy na podstawie umowy o pracę;
- 2) zmianę brzmienia pkt 4 w ust. 1 art. 23 – w obecnym brzmieniu przepis ten przewiduje, że stosunek pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania ulega rozwiązaniu w razie ukończenia przez nauczyciela 65 lat życia; jeżeli z ukończeniem 65 lat życia nauczyciel nie nabył prawa do emerytury, dyrektor szkoły przedłuży okres zatrudnienia, nie dłużej jednak niż o 2 lata od ukończenia przez nauczyciela 65 lat życia. Proponuje się natomiast, aby stosunek pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania ulegał rozwiązaniu po osiągnięciu przez nauczyciela wieku 67 lat;
- 3) zmianę brzmienia pkt 4 w ust. 2 art. 23 – zmiana ta jest związana ze zmianą proponowaną w pkt 1 i polega na dostosowaniu terminu rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem, który ukończył 67 lat życia do projektowanych regulacji – proponuje się, by był to koniec roku szkolnego, w którym nauczyciel osiągnie wiek 67 lat, po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu;
- 4) wprowadzenie nowego przepisu do art. 23 ustawy – jest to konieczne ze względu na to, iż wiek 67 lat jako wiek emerytalny będzie obowiązywał dopiero za kilka lat (w przypadku mężczyzn) lub dopiero od 2040 r. (w przypadku kobiet). Zatem proponuje się, by do tego momentu wiekiem, którego osiągnięcie będzie powodowało rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem zatrudnionym na podstawie mianowania, był „nowy” wiek emerytalny, wynikający z odpowiednich przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w brzmieniu obowiązującym na dzień 1 stycznia 2013 r.

Trzeba zauważyć, iż na mocy art. 27 ust. 3 ustawy – Karta Nauczyciela, przepisy art. 23 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 pkt 4 stosuje się także do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielami zatrudnionymi na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Powyższe propozycje polegają zatem na zmianie wieku nauczyciela (z 65 na 67 lat życia), w którym następuje obligatoryjne rozwiązanie stosunku pracy, oraz na umożliwieniu ponownego zatrudnienia w szkole nauczyciela, który ukończył 67 lat życia, na podstawie

umowy o pracę. Należy uznać, iż przepisy ustawy - Karta Nauczyciela, obligujące dyrektora szkoły do rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem z uwagi na wiek, należy dostosować do przepisów ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw, które podwyższają i zrównują wiek emerytalny kobiet i mężczyzn do 67 lat. Jednocześnie należy podkreślić, że utrzymująca się od wielu lat tendencja spadkowa liczby uczniów oraz liczby szkół przyczynia się do spadku zapotrzebowania na rynku pracy w stosunku do osób mających kwalifikacje do wykonywania zawodu nauczyciela, a w konsekwencji utrudniony jest dostęp do zawodu ludzi młodych oraz następuje konieczność redukcji zatrudnienia. Przepis art. 23 ust. 1 pkt 4 ustawy – Karta Nauczyciela umożliwia podział szans zawodowych między pokoleniami w ramach zawodu nauczyciela oraz zmniejszenie bezrobocia, co jest zgodne z celami polityki zatrudnienia i rynku pracy. Ponadto należy zwrócić uwagę, że zawód nauczyciela jest zawodem szczególnym, którego warunki wykonywania nie mogą być rozpatrywane w oderwaniu od dobra uczniów. Dla gwarancji należytego wykonywania tego zawodu niezwykle istotne jest spełnianie odpowiednich uwarunkowań psychofizycznych.

W związku z powyższym, zgodnie z przedstawioną propozycją zmian, przepisy ustawy – Karta Nauczyciela wiążą moment odejścia z tego zawodu z osiągnięciem określonego wieku. Jednakże nauczyciel, który ukończył 67 lat życia, będzie mógł być ponownie zatrudniony w szkole, jeżeli będzie spełniał niezbędne wymagania do wykonywania tego zawodu. Zatrudnienie dokonywane będzie wówczas na podstawie umowy o pracę.

Propozycje zmian w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (projektowany art. 15 ustawy)

W przepisach ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym proponuje się wprowadzenie następujących zmian:

- 1) zmianę brzmienia ust. 2 art. 127 tej ustawy – w obecnym brzmieniu przepis ten przewiduje, że stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego zatrudnionego w uczelni publicznej wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on sześćdziesiąty piąty rok życia. Stosunek pracy mianowanego nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora, zatrudnionego na stanowisku profesora nadzwyczajnego lub zwyczajnego w uczelni publicznej, wygasa z końcem roku akademickiego, w którym ukończył on siedemdziesiąty rok życia. Proponuje się, aby wygaśnięcie stosunku pracy z ukończeniem 65 roku życia było dodatkowo uwarunkowane tym, iż nauczyciel nabył prawo do emerytury. Natomiast jeżeli z ukończeniem 65 roku życia osoba ta nie nabyła prawa do emerytury proponuje się, aby wygaśnięcie stosunku pracy następowało z końcem roku akademickiego, w którym nabyła to prawo – nie później jednak niż z końcem roku akademickiego, w którym ukończyła ona 67 rok życia;

- 2) zmianę brzmienia ust. 2 art. 138 tej ustawy – obecnie stanowi on, iż mianowany nauczyciel akademicki przechodzący na emeryturę w związku z osiągnięciem 65 roku życia nie może zostać ponownie mianowany. Proponuje się, by wiek 65 lat zastąpić wiekiem 67 lat.

Ponadto proponuje się zmianę brzmienia art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw (projektowany art. 18 ustawy). W obecnym brzmieniu przepis ten przewiduje, iż osoba zatrudniona przed dniem wejścia w życie ustawy na stanowisku docenta, na podstawie mianowania na czas nieokreślony albo umowy o pracę na czas nieokreślony, pozostaje na tym stanowisku, jednak nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym ukończyła sześćdziesiąty piąty rok życia. Proponuje się zmianę brzmienia tego przepisu tak, by wynikało z niego, iż osoba, o której mowa w tym przepisie, pozostaje na tym stanowisku, jednak nie dłużej niż do końca roku akademickiego, w którym ukończyła sześćdziesiąty piąty rok życia – ale pod warunkiem, że nabyła prawo do emerytury. Jeżeli natomiast osoba ta w tym wieku nie nabyła prawa do emerytury – proponuje się, by wygaśnięcie stosunku pracy następowało z końcem roku akademickiego, w którym nabyła to prawo – nie później jednak niż z końcem roku akademickiego, w którym ukończyła ona 67 rok życia.

Celem regulacji objętej art. 127 ust. 2 ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw jest konieczność racjonalizacji zatrudnienia w uczelniach i poprawy jego niekorzystnej struktury demograficznej. Rozwiązania te mają przyczynić się do tworzenia miejsc pracy dla młodych naukowców, którzy skorzystają z nowych możliwości, jakie stwarza im ustawa w zakresie kariery naukowej, tj. uproszczenia ścieżki awansu naukowego oraz akademickiego. Regulacje dotyczące wygaśnięcia stosunku pracy mianowanego nauczyciela akademickiego w powiązaniu ze zmienionymi zasadami awansu naukowego oraz akademickiego powinny doprowadzić do zmiany struktury wieku społeczności samodzielnych pracowników naukowych (78,9% doktorów habilitowanych to osoby w wieku powyżej 50 lat, a 71,1% profesorów to osoby w wieku powyżej 60 lat) i umożliwić młodym uczonym zdobycie samodzielności naukowej - czyli uzyskania uprawnień promotorskich oraz możliwości kierowania zespołami badawczymi - przed ukończeniem 40 roku życia. Równocześnie pozostawiono rektorom możliwość zawierania umów o pracę z osobami, które utraciły status zatrudnienia na podstawie mianowania.

Dodatkowo należy wskazać, że rozwój młodych naukowców stanowi jeden z priorytetów polityki Państwa w obszarze nauki i szkolnictwa wyższego. Taki cel i kierunek działania potwierdzają najważniejsze dokumenty o charakterze strategicznym. Projekt Strategii

Innowacyjności i Efektywności Gospodarki na lata 2012-2020 „Dynamiczna Polska” z dnia 17 maja 2012 r., jako jedno z działań przewiduje „Stwarzanie młodym naukowcom atrakcyjnych warunków do prowadzenia badań naukowych, podejmowanie działań na rzecz podwyższenia wynagrodzenia kadry naukowej, służące zahamowaniu odpływu młodej dobrze wykształconej kadry”. Z kolei projekt Strategii Rozwoju Kapitału Ludzkiego z dnia 14 maja 2012 r. jako pożądany stan docelowy postuluje „Wzrost jakości doktoratów przekładający się na zwiększenie liczby młodych, dobrze wykształconych naukowców oraz wdrażających wyniki swojej pracy naukowej w gospodarce”.

(3) Pozostałe zmiany w przepisach

Zmiany w ustawie z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (projektowany art. 3 ustawy)

Proponuje się zmianę brzmienia pkt 3 w art. 18a w ust. 2 tej ustawy, tj. określenie wieku zwalniającego z ponoszenia opłaty od posiadania psów skorelowanego z wiekiem emerytalnym. Przepisy art. 18a tej ustawy dotyczą opłaty od posiadania psów. W ust. 2 tego artykułu zawarty jest katalog osób, od których nie pobiera się tej opłaty. W obecnym stanie prawnym nie pobiera się jej m.in. od osób w wieku powyżej 65 lat prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe – z tytułu posiadania jednego psa.

W założeniu ustawodawcy ulga ta została wprowadzona dla osób, które zakończyły życie zawodowe, a jednocześnie prowadzą gospodarstwo domowe. Zgodnie z poglądem prezentowanym przez doktrynę i orzecznictwo owa samodzielność oznacza samotność, a zatem ulga w opłacie od posiadania psów dotyczy osób, których kontakty ze światem zewnętrznym są mocno ograniczone. Skoro przesuwana jest granica życia zawodowego, to należy uznać za zasadne również przedłużenie wieku, od którego stosowana jest ulga. Proponuje się więc, by opłaty od posiadania psów nie pobierać od osób, które osiągnęły wiek emerytalny, prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe – z tytułu posiadania jednego psa. Będzie to zatem wiek emerytalny wynikający z ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który będzie obowiązywał od dnia 1 stycznia 2013 r.

Proponuje się, by redakcja tego przepisu była wspólna z redakcją art. 7 ust. 1 pkt 11 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który zwalnia od podatku od nieruchomości grunty stanowiące działki przyzagrodowe - także w związku z wiekiem emerytalnym, tj. grunty tych członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych, którzy osiągnęli wiek emerytalny.

Zmiany w ustawie z dnia 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (projektowany art. 6 ustawy)

Proponuje się zmianę art. 25 ust. 3a pkt 1 tej ustawy, dotyczącego uposażenia poselskiego i senatorskiego. Z przepisu tego wynika obecnie, że posłowi lub senatorowi uprawnionemu do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu

Ubezpieczeń Społecznych albo ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, który ukończył 60 lat (kobieta) albo 65 lat (mężczyzna), uposażenie poselskie (senatorskie) przysługuje również w razie pobierania emerytury.

Proponowana zmiana ma na celu wyłącznie zastąpienie wskazanego w tym przepisie wieku 60 i 65 lat - wiekiem, o którym mowa w przepisach ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, który będzie obowiązywał począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.

Projektowana regulacja nie wymaga przepisu przejściowego; posłowie i senatorowie uprawnieni do równoczesnego pobierania emerytury i uposażenia poselskiego lub senatorskiego na podstawie przepisów dotychczasowych zachowają bowiem to uprawnienie także po zmianie przepisów.

Zmiany w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (projektowany art. 9 ustawy)

Zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia § 4a i 4b w art. 100 ustawy, określających uprawnienia sędziów przechodzących w stan spoczynku do odprawy z tym związanej. Ustawa z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw dokonała zmiany w § 1 art. 100 ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych; począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. sędziemu, który zostanie przeniesiony w stan spoczynku, w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych, będzie przysługiwało do czasu osiągnięcia wieku 67 lat albo do osiągnięcia wieku, o którym mowa w art. 69 § 1a, uposażenie w wysokości wynagrodzenia pobieranego na ostatnio zajmowanym stanowisku. Nie towarzyszyła temu natomiast zmiana § 4a i 4b artykułu, która miałaby obowiązywać także od dnia 1 stycznia 2013 r.

Z przepisów tych wynika, iż:

- w przypadku, o którym mowa w § 1 art. 100 ustawy, sędzia w stanie spoczynku otrzymuje jednorazową odprawę z chwilą osiągnięcia wieku 65 lat,
- sędziemu, który powrócił na stanowisko poprzednio zajmowane albo stanowisko równorzędne poprzednio zajmowanemu w trybie art. 74 § 1a, w razie przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku przysługuje jednorazowa odprawa w kwocie stanowiącej różnicę między wysokością odprawy wyliczonej na dzień przejścia lub przeniesienia w stan spoczynku a wysokością odprawy wypłaconej. W przypadku, o którym mowa w § 1, odprawa przysługuje z chwilą osiągnięcia wieku 65 lat.

Proponuje się zatem, aby od 1 stycznia 2013 r. odprawa ta była wypłacana dopiero z chwilą osiągnięcia przez sędziego tzw. wieku emerytalnego, który po zmianach będzie wynosił 67 lat. Ponadto w przepisie należy także uwzględnić sytuację, o której mowa w art. 69 § 1a ustawy, który wejdzie w życie w dniu 1 stycznia 2013 r. Zgodnie z tym przepisem wiek, którego osiągnięcie powoduje przejście sędziego w stan spoczynku, dla kobiet urodzonych do dnia 30 września 1973 r. i mężczyzn urodzonych do dnia 30 września 1953 r. jest równy

najniższemu wiekowi emerytalnemu określone odpowiednio w art. 24 ust. 1a pkt 61-84, art. 24 ust. 1b i art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Zmiany w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (projektowany art. 13 ustawy).

Zaproponowane zmiany wynikają z konieczności dostosowania przepisów o pomocy społecznej związanych z wiekiem emerytalnym oraz opłacaniem składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe do zmian wynikających z ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw. Zmiany będą powodowały rozłożone w czasie:

- 1) wydłużenie wieku, od którego osoby będą uznawane za niezdolne do pracy z tytułu wieku (co stanowi jeden z warunków ubiegania się o zasiłek stały) – zmianie ulegnie definicja niezdolności do pracy z tytułu wieku, tj. obecny wiek wskazany w przepisie (60 i 65 lat) zostanie zastąpiony przez powołanie przepisów art. 24 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, określających wiek emerytalny, obowiązujący od dnia 1 stycznia 2013 r. (zmiana dot. pkt 7 art. 6 tej ustawy);
- 2) wydłużenie okresu opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za osoby, które rezygnują z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie niezamieszkującymi matką, ojcem lub rodzeństwem – także ta zmiana jest bezpośrednio związana ze zmianą wieku emerytalnego (zmiana dot. art. 42 tej ustawy).

Proponuje się, aby projektowana ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2013 r. Jest to konieczne ze względu na zapewnienie spójności systemu prawnego - w związku z rozwiązaniami, jakie z dniem 1 stycznia 2013 r. wejdą w życie, wprowadzone ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.

Projektowana ustawa jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Przedmiot projektowanej regulacji nie podlega procedurze notyfikacji określonej w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej.

Projektowana ustawa zostanie udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, zgodnie z treścią § 11a ust. 1 uchwały nr 49 Rady Ministrów z dnia 19 marca 2002 r. - Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. Nr 13, poz. 221, z późn. zm.).

Ocena Skutków Regulacji

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowana ustawa będzie oddziaływać na pracowników i pracodawców, do których mają zastosowanie nowelizowane przepisy w zakresie rozwiązywania stosunków pracy, a także na posłów i senatorów, beneficjentów pomocy społecznej oraz ponoszących opłatę od posiadania psa.

2. Konsultacje społeczne

Projektowana ustawa będzie przedmiotem konsultacji społecznych w trybie przepisów ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 79, poz. 854, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235, z późn. zm.).

Projektowana ustawa zostanie skierowana do zaopiniowania przez następujące organizacje:

- 1) NSZZ „Solidarność”;
- 2) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 3) Forum Związków Zawodowych;
- 4) Business Centre Club – Związek Pracodawców;
- 5) Polską Konfederację Pracodawców Prywatnych „Lewiatan”;
- 6) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) Związek Rzemiosła Polskiego.

Wyniki konsultacji zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projektowane zmiany co do zasady nie powodują skutków finansowych. Nieznaczne skutki finansowe mogą jednak generować proponowane rozwiązania prawne dotyczące zmian w zakresie wieku uprawniającego do:

- 1) zwolnienia z ponoszenia opłaty za posiadanie psów (projektowany art. 3 ustawy),
- 2) jednorazowej odprawy związanej z przejściem sędziów w stan spoczynku (projektowany art. 9 ustawy),
- 3) zasiłku stałego z pomocy społecznej oraz do opłacania składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe za osoby, które rezygnują z zatrudnienia w związku z koniecznością sprawowania bezpośredniej, osobistej opieki nad długotrwale lub ciężko chorym członkiem rodziny oraz wspólnie niezamieszkującymi matką, ojcem lub rodzeństwem (projektowany art. 13 ustawy).

Należy jednak stwierdzić, że wprowadzenie tych zmian jest niezbędne ze względu na konieczność zapewnienia spójności systemu prawnego w związku ze zmianami wynikającymi z ustawy z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Zmiany projektowane w art. 2, 4, 5, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 16 oraz 17 będą wywierać wpływ na rynek pracy. Zmiany dotyczące uchylecia przepisów pozwalających na rozwiązanie stosunku pracy z pracownikiem, który osiągnął wiek emerytalny, mogą bowiem spowodować, że osoby te nadal pozostaną w stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą. Tym samym oznaczać to może niższą liczbę pracowników, którzy mogliby podjąć zatrudnienie w danym zawodzie, zastępując osoby, którzy przeszli na świadczenia emerytalne – w związku z rozwiązaniem stosunku pracy z powodu osiągnięcia określonego ustawowo wieku.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowana regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowana regulacja nie wpłynie na sytuację i rozwój regionalny.